

Thật sự là lúc này tui cũng không biết ghi gì nữa bác bò à... Nãy h tui nằm nghĩ về tất cả quãng thời gian mình bên nhau... Từ lúc bắt đầu cho tới giờ. Tụi mình lần đầu gặp nhau là trong cái lab 604. Lần đầu tiên tui thấy bác á, tui thấy bác là con gái nè, xinh xắn nè, lúc đó tui muốn bắt chuyện với bác đó. Nên tui hay đi vòng vòng chém gió này nọ. Mà rốt cục bác lại từ đó ghét tui... Mà cũng may là bác pm nói chuyện với tui, hỏi bài tuuuuu. Lucky cowwwwwwww. Rồi từ đó tụi mình cứ nói chuyện với nhau như là đã quen biết nhau mấy chục năm rồi vậy =))) Nói hoài hoài, hoài hoài ko bao giờ hết chuyện. Rồi tui bắt đầu rung động trước bác... Rồi sau đó tui tỏ tình với bác... Đó là giây phút mà cuộc sống tụi mình thay đổi nhĩ... Haiz tui đúng là vô dụng... Tui ko ở bên bác những lúc bác khó khăn... À thôi quay lại... Nhớ lúc mới đầu quen tui có nói là nếu có người tốt hơn tui sẽ để bác ra đi... Lúc đó chắc tui nói cho ngẫu... Với chắc lúc đó tui chưa yêu bác nhiều... Chứ yêu nhiều thì con bò nào mà nói vậy chứ... Rồi sau đó tụi mình trải qua biết bao sóng gió... Haiz... Vậy mà tui ngu vẫn hoàn ngu... Tui đúng là phế vật... Ko bao h làm đc gì cho con bò của tui... Rồi nhiều lúc nhất là lúc cuối kì 2, tình cảm của tui rớt xuống... Nhiều lần bác cứ đòi chia tay tui lại đồng ý buông tay... Haiz đúng là con bò hèn... Đáng lẽ lúc đó phải cố gắng thật nhiều để bù đắp cho bác... Rồi vì tui mà bác mém tạch môn proba, vì tui mà bác té xe làm chân ko xinh như trước nữa, kì quân sự địa ngục mà tui lại ko ở bên bác, lúc bác bị kiến ba khoang cắn đầy vết thương thì tui ko chăm sóc đc bác, đúng là bạn trai có cũng như ko... Tui vô dụng thật... Bác là 1 con bò mong manh mà... Tui buồn 1 chắc bác buồn 10... Tui hồi hôm qua lúc nằm ngủ có mơ 1 giấc mơ về bác á... Lâu lắm rồi mới mơ thấy con bò của tui... Sáng nay tui tự tin là tui yêu bác lại nhiều như hồi lúc mình tình cảm dạt dào rồi... Vậy mà tui lại ngu... Ko biết suy nghĩ hành động như vậy... Cuộc đời tui đúng là đầy sai lầm... Đúng là ko biết nghĩ, ko biết làm gì hết... Bác đòi tui cho bác lí do sao bác nên ở lại... Tui thì tui cũng ko biết nói gì giờ... Những gì tui làm đc cho bác nó nhỏ xíu xi... Nó như hạt cát so với những gì mấy ông theo đuổi bác làm đc... Hay là tui mình còn có những ước mơ bên nhau nhĩ ... Ước mơ của tui là tui với bác đều đi làm lương ổn định, có 2 đứa con thật xinh xắn để sau này kể là hồi xưa mẹ mày hành ba mày dữ lắm =))) Haiz... Nhưng mà vì tui ko cho bác cảm giác an toàn đc thì chắc bác cũng chẳng muốn có ước mơ đó với tui nữa rồi... Lí do duy nhất mà tui nghĩ đc là vì tui yêu bác, tui muốn bù đắp cho bác... Haiz... mọi lời nói của tui thật sáo rỗng... Tui cũng chán nữa... Chẳng biết bao giờ mới có thể bù đắp đc cho bác... Cho bác thật hạnh phúc... Cho bác cảm thấy an tâm bên tui... Haiz... Mà tui sẽ cố gắng hết sức... Haiz sẽ cố nghĩ cho bác thật nhiều... Sẽ cố để cho bác thấy đc an tâm... Sẽ cố để cho bác cảm thấy hạnh phúc bên tui... Haiz... Bác đừng trả lời là bác ko muốn nha... Ồ tui nó hát dữ tới nỗi mà cửa kính phòng tui rung luôn 😊